

Минула молодість!...Мов пісня прошуміла!...

У думках сумтно я схиляюся чолом —
Я чую смерть: неначе віє вже крилом
І заглядає в очі її постать біла.

Це ти, нірвано вічная, сумна, немила?...

Безсилий чую жах перед твоїм лицем.
Пожди! Не поспішай з смертельним тим вінцем,
Нехай моя додолу ще не пада сила!

Нехай на любу Україну надивлюсь, —

Мій погляд променем святим палає;
Нехай з братами ще я словом поділюсь,

Хай пісня тая ще по світу погуляє.

Нірвана десь туманом повилась...
І з мого серця пісня знову полилась.

Волинь, 1889 р.
